

атъ на Сарептска та вдовица, удостой ся да бесѣдова съ Бога на гора Хоривъ, и най сетне ся вознесе на небо то, като Енохъ.

Паденіе то на Іудейско то царство, на Іерусалима и на храмъ ать предрекохъ много Пророци, особенно, *Іеремія*, който предречи и возобновленіе то на Іерусалима.

Но главенъ предметъ на Пророчески тѣ прореченія бѣ обѣщанный ать Спаситель міра. Тии го наричахъ Сынъ Давидовъ, *Мессія* или *Христосъ*, сирѣчъ *Помазанника*, Царя на правда та, Бога Крѣпкаго, Князя на миръ ать, Отца на грядущій ать вѣкъ; и съ много подробности описувахъ, какъ ще да ся покаже на земля та; на примеръ, чи ще да ся роди отъ Дѣва, чи ще бѫде безгрѣщенъ, но ще да пострадае за наши тѣ грѣхове, за да ны избави со страданія та Си отъ грѣхове тѣ; чи Богъ дарува на человѣци тѣ новъ вѣченъ завѣтъ, и язычници тѣ ще да ся обрнать камъ Христа и ще му ся покланятъ, като истинному Богу.
